

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ



Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται πατατό βραχυμάς 4. Η αδιαίρετος υπερτίμησή των παρά των Υποπρωκτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν ἔθεν τους ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντιλήψιν των τοιοῦτον

Σ. Κωντοβουνήσιον. Το ποίημά σας εἶνε ἀπόπειρα μοντέρνου τραγουδιού, ἀλλὰ ἀπόπειρα μόνον, καὶ αὐτὴ διχ' ἴσους ἄξια λόγου, ἂν κ' ἔχει ἐδῶ κ' ἔκει μερικὸς συμπαθεῖς στίχους. Τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ, ὡστόσο, γιὰ νὰ πάρουν μὴ ἰδέα καὶ νὰ ἔξερουν τί γίνεται καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγνώσται μας :

ΑΣΗΜΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Ἔνα δομάτιο φτωχικό, ἐκκεντρικό, συνοικιακό, ἢ ἕναν ἐγγένη. Λίγες εἰκόνας παρκαεὶ, καὶ τι μογγές ο' ἕνα κοιτὶ, καὶ αὐτὸς μὲ γένη. Κόμη πιχνὴ γυαλιωτέρη, τρίχες μακαρές ὡς τὸ αὐτὶ, πὺ κεί πνεύλα. Πιὸ κεί εἰκόνας παριστοῖν καίμα πὺ θὰ βυθατοῖν, καὶ ἄλλα μοντέλα. Γι' αὐτὲς γυναῖκες ἡλιεντές, στέκονται κεί ζωγραφιστές, βουνά, σαρούλες. Καὶ γραφικὲς παρὰ ἐκεῖ, δείχνει τὸ ἄσπρο τὸ χαρτί, ὤμοικελροῦλες. Καὶ φτάνει τώρα στὴ γωνιά, μὲ ἐπιδέξια πνευλιὰ, τὴν Εὔα μὲ τὸ μῆλο. Φτωχὲ ζωγράφε, πὺ ποθεῖς, σὲ κάποιον δόξα γιὰ ν' ἀρθῆς τοῦ Ραφαήλου. Ἔνα δομάτιο φτωχικό, ἐκκεντρικό, συνοικιακό, ἢ ὅταν βραδινῶζή τὸι' ὁ ζωγράφος ὁ φτωχός, μὲσ' στὴν ταβέρνα μακαρός, ποτῆρ' ἀδειάζη.

τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ἰσὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συννοειομένη ἰσὸ δικαιοῦματος κρίσεως ἐκ δραστηρίων πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ἰσὸ ἄδην.

Πολλοὶ ἀναγνώσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῖν νὰ προσηυθενθοῖν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῖν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολευόμην εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίμιστον τῶν συνδρομῶν, φύλλον, βιβλίον, Ἡμερολόγιον κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτίσημα, οἰαδήποτε τιμῆς.

Καυκλίτσα α ν. Κωνσταντινούπολι. Τὸ διήγημά σας ὄχι καλὸ, δυστυχῶς. Νὰ παραδείγματος χάριν. Ἡ ἀρχὴ τοῦ :

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΑΓΑΠΗ

«Μὴ μὲ ξεχνάτε πλέον ἐδῶ ὄριστε». Αὐτὰ ψευδοῦντας μὴ γρηὶ πὺ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου εἶχε ἀποτυπώσει στὸ πρόσωπό της, ὄλο τὸ κηλιδωμένο παρελθὸν της ἐκλίσετο πίσω τους τὴν λάρτα. Κατεβαίνοντας τὴς σκάλες τῆς ἐξώπορτας, ἀνοῖξε τὸ τσαντάκι της νὰ πάρη τὸ μαντήλι της. Ἄλλ' ἐνώ ἔπερνε αὐτὸ καὶ γλιστροῦντας ἀπὸ μῆσα σὺν τσαλακωμένῳ χαρτί, ἔπεσε ἐπάνω στὴς σκάλες. Ἐξασκολοῦθησαν τὸν δρόμο τους χωρίς νὰ τὸ προσέξουν. Ἐνας κύριος πὺ περνοῦσε ἐκεῖνη τὴ στιγμή, πὺλιν κομισὰ ντυμένος καὶ μὲ ὄμοιο παρουσιαστικό, ἔως 30 ἐτῶν, τὸ εἶδε... Ἐσαυρε καὶ τὸ πήρε. — Ἐνα πεντακοσμάκι. Ἐτρεξε ἀπὸ πίσω τους νὰ τὴς τοῦσῃ. «Δεσποινίς». Γι' αὐτὰ καὶ τὸν κινεῖται περιόρα. «Τὶ θέλετε κύριε ;» «Σὰς ἔπεσε αὐτὸ ἀπὸ τὸ τσαντάκι σας». Ἀπῶσε τὸ ρέγι της καὶ τὸ πήρε μορμιονοῦζοντας μὲ ὀσμινὴν φρονὴ ἕνα εὐχαριστικό.

Πρῶτει νὰ διαβάσετε, ἀναστηθὲ δεσποινίς, Ἑλληνας καὶ ἕνεους περνοφόρους, γιὰ νὰ πάρете μὴ ἰδέα τῆς λογοτεχνίας, τοῦ πὺς γράφεται ἀκαθῶς ἕνα διήγημα, ἕνα καλὸ διήγημα. Μιχ. Ἀγγελο ν. Ἐνταῦθα. Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι καλὸ. Ἰσοδ :

ΣΤ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ

Στ' ὄνειρό μου ο' ἔβλεπα καὶ ἦσαν ὄλο γάρι καὶ κοινὰ μου ἔτρεγα μὲ ἔστικὸ καυκάρι. Ἦρθα σὲ πλησίον ἔγρητα στὴν ἀγκαλιὰ σου καὶ ἐβίλησα γλυκά, γλυκὰ καὶ ὀλόγρησα μαλλιὰ σου. Τ' ὄνειρό μου ἦθελαι ἐπιτητός τὴ μέρα πάντα νὰμα μὲρὸς στὰ μάτια μου, ἔσταναν, λαμπρὲ ἀστέρια.

Πρόκειται ὄπλαστὲ περὶ προτέλειου, στερομένου πάσης ἀρετῆς, ποιητικῆς ἀρετῆς. Διαβάστε Ἑλληνας ποιητᾶς. Σὰς ἀποδεικνύουμε μόνον τοὺς Ἑλληνας, γιὰτὶ ἡ μεταφράσις τῶν ἔξενον στὴν Ἑλληνικὴ εἶνε ὄβριες, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. — Υς. Ρ. ας. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ σας :

Ἄγαθὸ «Μπουκέτου». Σοῦ στέλλω τὸ πρῶτο μου ποίημα καὶ ἂν μὲν εἶνε καλὸ νὰ τὸ δημοσιεύητε, ἂν ὄμως διχ' κρητήσῃ τὸ γιὰτὶ δὲν μοῦ χορδαίεται...

Τὸ ποίημά σας λοιπὸν δὲν εἶνε καθόλου καλὸ. Νὰ τὸ κρατήσουμε ; Καὶ τί νὰ τὸ κάνουμε ; Φυλαγτὸ κατὰ τῆς ἡμελοῦντζας ; Τὸ δημοσιεύουμε λοιπὸν ἐδῶ, ὡς δείγμα κατῆ καὶ ὄβριας ποιήσεως. Ἦναι τὴν ἀποφασίον οἱ σπιγιογυαυόντες καὶ τὰς Μούσας παρενοχλοῦντες Ἑλληνας, Βουαλά :

ΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙ

Στὸ παραθύρι πάνω κεί μὴ γάστορ' ἀνοήλοισμένη, μοσχοβολὰ τὸ γιασεμί, ἢ κόρ' εἶναι θλιμένη. Παρήγορ' ἀνθ' αὐτὸ τὰ πέταλά τ' ἀπλύνει καὶ ἡ μορφὴ μασεῖται δειλὰ καὶ μαρμαῶνει.

Τὸ ταῖρι της ἔπτα ναυοῦ νὰ πῆ τὸ μυστικὸ της, γιὰ ν' ἀποθέσῃ τῆς καρδιάς τ' ἀδάσταχο καυνοῦ της. Μὰ ἦρθ' ἡμέρα κ' ἔπεσαν τοῦ γιασεμί τὰ φύλλα τῆς κόρης μὸλες ἔγρασαν τὴν ἀδελφὴ φροντίδα. Κ' ἔμειν' ἡ γάστορα ἀδειανὴ χωρίς τὸ γιασεμί, ἢ κόρη μὲ κοινὸλεικο τῆς ἴδωκεν χερσάκι.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὄδος ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλάνδρι)

«Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικὸ δι' ἕν ἔτος Δρχ. 200 ἢ Ἐξωτερικὸ Δολλάρια 6 ἢ Ἐξωμῆς » 100 ἢ Ἄμερικῆς » 7 καὶ δι' ἄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἑτησίαν συνδρομὴ σαλίνα 30 Αἰ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβόματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Οικογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7 Τίμη ἐκάστου φύλλου Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργιος Ἄντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Τῶζρο σὺν νὰ ἔχουν κινηγήσει ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν στὴν Δύση, στὴν Εὐρώπην καὶ Ἀφρικῇ. Ἀντιτυχία σ' ὅτι βρῶ μπροστὰ μου, τὸ μαζεῦν καὶ περνοῦ, χίνου δῖον βρῶ τὰ ρεμάτα μου, σὺν νὰ εἶμαι ἀπὸ βονινὸ. Βοηθῶς μου σ' ὄλα εἶν' ὁ Χρόνος ποὺ κ' αὐτὸς μὲ προσκινῶ, καὶ πηγὴ τὰ βάθη τοῦ Αἰῶνος γ' ἀκουσὰ μὲ σκοτεῖνα. Παίρνω δ.τι δὲν εἶνε δικὸ μου μὲ κινέναν στεναγμὸ, καὶ τὸ σκοτεινὸ βασιλειὸ μου δὲν θὰ ἔξη τελειωμὸ.

Λοῖπὸν ; Τί λέτε ; Δὲν ἔχομε δίκην νὰ σὰς ομψοβουλοῦμε νὰ πάρете νὰ γράφετε στίχους ; ...

ΤΗΣ ΑΛΗΘΗΣ ΤΟ ΝΕΡΟ